

Rovatvezető: Gáspár-Hantos Géza

SZAKOSZTÁLYI ALLÁSFOGLALÁS
 az ERDŐMŰVELÉS és ERDŐHASZNÁLAT GYAKORLATÁNAK
 és EGYETEMI OKTATÁSÁNAK ÖSSZHANGJÁRÓL

Az OEE erdőművelési és erdőhasználati szakosztálya az immár hagyományossá vált közös rendezvényeik sorában, 1989. évben az erdőművelés és az erdőhasználat oktatásának és fejlesztésének célszerű irányait tekintette át, illetve vitatta meg. Alapvető feladatnak tartottuk, hogy a szakmánk e két döntő ágazatában már az oktatásban is a szakmai együttműködés és együvé tartozás legyen tevékenységünk alapja. Rendezvényünket Sopronban, egyetemünk tanácstermében tartottuk harminc résztvevővel.

Dr. Andor József, az erdőhasználati szakosztály vezetője, már megnyitó szavaiban is hangsúlyozta: „Legyen e mai rendezvényünk is további mérföldkő a közös úton, amikor az oktatást állítjuk a középpontba”. Köszöntötte a rendezvényt *dr. Marosvölgyi Béla* mb. dékán és tájékoztatást adott az egyetemi oktatás folyamatban levő reformjáról. Biztató hírként hallottuk, hogy a szaktárgyak elméleti és gyakorlati óraszámainak növelését tervezik.

A nagy érdeklődéssel várt vitaindító előadásokat *dr. Csesznák Elemér* egyetemi tanár és *dr. Rumpf János* egyetemi docens tartották: „Az erdőművelés, fahasználat oktatása a gyakorlati végrehajtás összhangjának elősegítésére” címmel.

Az előadásokat követő vita során hozzászólásaikkal, észrevételeikkel, javaslataikkal segítették az anyag teljesebbé tételét: *dr. Tompa Károly*, *Ormos Balázs*, *dr. Béky Albert*, *dr. Rác József*, *dr. Herpay Imre*, *dr. Marosvölgyi Béla*, *Bogdán József*, *dr. Páll Miklós*, *dr. Balogh Zoltán*, *Szendrői János*, *dr. Pethő József*, *dr. Andor József*.

Az előadások és hozzászólások alapján a rendezvény résztvevői az alábbi kérdésekben foglaltak egységesen állást:

- A két ágazat egymásrataltsága nemcsak az elő- és véghasználatokban, hanem az erdőfelújításban is alapvető. A két szakterületen dolgozóknak törekedniük kell — a szakszerűség korlátai között — a társágzat érdekeinek messzemenő figyelembevételére.
- 20—25 éve elkezdődött az erdőművelési eljárások racionalizálása. Az erdőművelés gyakorlatában és oktatásában is — a gépesített előhasználatok érdekében — elvetettük a „korán — gyakran — mérsékeltén” elvet és helyébe a „korán — kevésbé gyakran — erősen” lépett, 8—10 éves visszateréssel, úgy azonban, hogy a körlepősszeg a kritikus érték alá ne csökkenjen.
- A racionalizálás további lépései: a szálankénti elegyítés túlzott követelményének elvetése, a hálózat alakítása a gépekhez, a célválasztékos fatermesztés szorgalmazása (ipari erdő).
- Javafák és „V”-fák kijelölése és ezek törzsszerűléseinek elkerülése.
- A fakitermelések nem túlzott mértékű térbeli koncentrációja továbbra is végezhető a meglévő erdőrésztetek nagyságának figyelembevételével.
- A természetes felújítógátások jelenlegi szintje feltétlenül tovább növelendő a racionalizált eljárások alkalmazásával.
- Rendkívüli jelentőséget tulajdonítunk a közös vágástervezésnek és vágásbesorolásnak, a szakszerű jelölésnek, a vágástéri rendnek, a visszamaradó állomány és az újulat védelmének.
- Egyöntetű vélemény volt, hogy a legnagyobb károkozó a túlszaporodott vadállomány, amelynek fokozatos csökkentését alapvető szempontnak kell tekinteni.

- Az erdőművelés és az erdő hosszú távú érdekeit a fahasznalatok során még azokban az esetekben is, amikor ezek az érdekek nem számszerűsíthetők, meghatározó tényezőként kell figyelembe venni. Ugyanis a fahasznalat a nagyobb és változatosabb gépesítettségével mindig jobban tud igazodni az erdőművelés biológiai szempontjaihoz.
- A fakitermelési munkarendszer-változatok közül a szakszerűbb és kíméletesebb munkavégzésre alkalmas megoldások és az egyszerűbb telepeken záruló felkészítés részesítendő előnyben, mert ezek adnak jó egységet az alkotómunkához.
- Mindenkor csúcstechnika bevezetésére csak az erdőművelők és fahasználók együttes és sikeres műszaki, gazdasági és biológiai értékelése alapján kerüljön sor.
- Mindezek eredményes végrehajtására a résztvevők nagyobb részének állásfoglalása alapján a vállalatoknál és erdészeteknél a két ágazat szervezeti összekapcsolása célszerű. Felmerült a két ágazatnak terv- és elszámolási szinten való összekapcsolása is, amely termelési érték és eredmény vonatkozásában együtt szerepeltetné a társágazatokat. A két ágazat harmonikus együttműködéséhez elengedhetetlenül szükségesnek tartjuk a szakosított területvezetés helyett a valamennyi tevékenység egyszemélyi irányítását ellátó területvezetői rendszer visszaállítását.

Ezen célok következetes megvalósításához az egyetemi oktatásban az alábbiak kiemelésére kell törekedni:

- A szaktárgyak tervezett óraszám-növelését szükségesnek tartjuk és messzemenően támogatjuk.
- Fontosnak ítéljük a két tárgy elméleti oktatásának további összehangolását.
- A magas szintű elméleti oktatás mellett feltétlenül indokoltnak tartjuk az üzemi feladatokhoz jobban igazodó, komplex gyakorlati oktatás megvalósítását.
- Amennyiben azonos szinten és összehangolt szemlélettel történik az oktatás, akkor várható, hogy a végrehajtás is ellentmondások nélkül, azonos szemlélettel valósul meg.
- E célok érdekében növelni javasoljuk a gyakorlatból érkező előadók szerepeltetését és a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság nagyobb mérvű bekapcsolását a gyakorlati oktatás végrehajtásába. Ugyanakkor meg kellene őrizni a szakintézetek önállóságát, mert ezek adnak jó egységet az alkotó kibontakozáshoz.

Bízunk abban, hogy e rendezvényünk is elősegítette azt a közös célt, hogy a szakmán belül ne a széthúzás, hanem a szakmai együttműködés legyen tevékenységünk alapja.

Dr. Andor József
az OEE Erdőhasználati Szakosztály
vezetője

Varga Béla
az OEE Erdőművelési Szakosztály
vezetője

Dr. Csesznák Elemér
egyetemi tanár

Dr. Rumpf János
egyetemi docens

AZ ERDŐ SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA. Elnök: *dr. Solymos Rezső*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) doktora, Budapest; főmunkatárs: *Jérôme René*, Budapest. — Tagok: *dr. Balázs István*, Budapest; *Barátossy Gábor*, Budapest; *dr. Berdár Béla*, Visegrád; *dr. Bondor Antal*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Budapest; *Bus Mária*, Veszprém; *Cebe Zoltán*, Szombathely; *dr. Csötönyi József*, Budapest; *Deák István*, Tamási; *dr. Fírbás Oszkár*, Sopron; *Gáspár-Hantos Géza*, Budapest; *dr. Göbbölös Antal*, Kecskemét; *dr. Herpay Imre*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Sopron; *Kadlicsek János*, Miskolc; *Keszthelyi István*, Budapest; *dr. Király Pál*, Budapest; *dr. Királyi Ernő*, a közgazdasági tudomány kandidátusa, Budapest; *Korbonszky Kazimírné*, Vác; *Krämer Antal*, Pécs; *Löcsey Iván*, Budapest; *Mészáros Béla*, Szombathely; *dr. Rácz Antal*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Budapest; *Solymosi József*, Budapest; *Stádel Károly*, Győr; *dr. Szodfrid István*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Sopron; *dr. Szikra Dezső*, Visegrád; *Tóth László*, Szolnok; *Varga Béla*, Eger.

